

Landet var indtraadt, var at betragte som en virkelig Fred eller kun som en Vaabenhvile. Nu kan man med mere Sikkerhed betragte den som en virkelig Fred, og ikke som en Vaabenhvile. Betragtes denne Tilstand som en virkelig Fred, saa er disse Mands Skjæbne jo afgjort ved Loven selv, og det er at formode, at de allerede ere hjemsendte med fuldt Afspas; betragter man den derimod ikke som en fuldkommen Fred, saa kunde der være Tvivl derom, og om man da endog vilde sige: de ere hjemforlovede, de ere altsaa foreløbig satte i en saa god Stilling, som de efter Forholdene og Loven kunne komme i, saa havde jeg dog ikke tænkt, at man skulde blive staaende derved; men man skulde ved en særskilt Lov afgjøre deres endelige Skjæbne saaledes, at de bleve affedige. Man maa nemlig lægge Mærke til den væsentlige Forskiel, det har for en Mand, at være virkelig affediget, og endnu at være under Forpligtelse til Indkaldelse til Krig; naar Krig ikke staaer nær for Døren, og naar der ikke er Sandsynlighed for, at den staaer nær for Døren, saa vil Forskiellen være mindre, men naar man under disse Omstændigheder skulde have troet det nødvendigt blot at hjemforlove disse Folk, uden Afspas, saa ligger deri en Slags Erkjendelse af, at Krigen kunde være nærmere, end man i Almindelighed forestiller sig, og det vilde da gjøre det vanskeligere for dem at staffe sig en fast og sikker Ansættelse, for derved at finde deres Livsophold. Jeg er bleven bragt til at gjøre dette Spørgsmaal ved en heel Deel Spørgsmaal, der ere blevene rettede til mig fra forskellige Mænd i denne Stilling, som dengang kun troede, at de vilde blive hjemforlovede og ikke vidste, om de virkelig bleve affedige; jeg har ikke hørt Noget derom senere; jeg veed altsaa ikke, om de dengang have taget feil af Forholdene, eller om de virkelig skulde være hjemsendte med et Forlovs pas, og ikke med Afspas. Det er i Henshold til disse Betragtninger, at jeg har tilladt mig at stille den første Forespørgsel, som er saalydende: Antager Ministeriet, at Loven af 23de September 1848 nu er fuldbyrdet saaledes, at det Mandskab, som er udfkrevet ifølge denne Lov og kun forpligtet til Tjeneste i Hæren for Krigens Varighed, bør affediges

strax, eller antages det, at der behøves en Lov for at bevirke dette? Man maa lægge Mærke til, at der i Hæren findes Mandskab, hvis Stilling netop nu i dette Dieblit er meget forskjellig, og hvis Stilling i væsentlig Grad afgjøres derved, om vi maae betragte det Forhold, som vi ere indtraadte i, som Fred eller som Krig. Det er ikke alene dette Mandskab, det dreier sig om, men det er en stor Mængde af det øvrige Mandskab, der for Dieblittet er til Tjeneste eller i det Mindste nylig har været til Tjeneste ved Hæren, og som kun kan holdes under Vaaben, saafremt Freden endnu ikke ansees for sluttet; jeg skal altsaa tage mig den Frihed at opfordre Ministeriet til at besvare Forespørgselen i den Form, hvori jeg her har oplæst den.

Krigsministeren: Allerede inden den ærede Taler havde anmeldt sin Interpellation, var det blevet aftalt mellem Justitsministeren og Krigsministeren, at det Mandskab, som er udfkrevet ifølge Loven af 23de September 1848, var berettiget til at affediges af Krigstjenesten, og Ordren til deres Afspas er forlangt afgang og bliver effectueret successtve, som Tropperne komme i deres Garnisoner og have faaet deres Afregning; jeg antager, at endeel af dem allerede ere hjemkomne, og med Resten vil dette snart være Tilfældet; i alt Fald er Ministeriet af den Mening, at der ikke paahviler dem nogen videre Tjenesteforpligtelse.

Tfcherning: Ja, denne Erklæring er jo i den Henseende høist fyldestgjørende og maa jo ogsaa have sin Virkning paa alt det Mandskab, som befindes i Hæren og hører til Forstærkningsmandskabet; dette Mandskab kan jo ikke blive affediget, men maa jo naturligvis strax hjemforloves.

Krigsministeren: Ja, en Ordre er afgaaet ogsaa med Hensyn til deres Hjempermittering.

Tfcherning: Jeg kommer nu til den anden Række af Spørgsmaal, som angaaer Udfkrieringen af det Mandskab, som deels er vaabenøvet og deels skal vaabenøves i det kommende Aar. Jeg har troet, at det var en vigtig Ting at komme ind paa en Art Regnskabsaflæggelse for Forbruget af Mandskab paa samme Maade, som det skeer for Forbruget af